نگاهی اجمالی به نشست ضد ایرانی آمریکا در لهستان و جایگاه گروهک منافقین در غرب

التماس برای بقا

جان بولتون در نشست منافقین در ورسو ■

حسن حنیف: مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا در مصاحبه روز ۲۱ دی ماه خود با شبکه فاکس‌نیوز آمریکا اعلام کرده بود قرار است نشست مشترکی را تحت عنوان «کنفرانس صلح و امنیت در خاورمیانه» در روزهای ۲۴ و ۲۵ بهمن امسال در لهستان برگزار کند.

به گفته پمپئو، تمرکز گفت‌وگوها بر ثبات خاورمیانه، صلح، آزادی و امنیت خواهد بود و طی آن اطمینان حاصل خواهد شد ایران ماهیت نفوذی‌ بی‌ثبات‌کننده نباشد. وزیر خارجه آمریکا افزوده بود هدف کنفرانس دو چندان کردن تلاش‌های دیپلماتیک و اقدامات تجاری به منظور افزایش فشار بر ایران است. کنفرانس ورشو برگزار شد و میهمان ویژه آن نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی بود که با توجه به حضور مقامات ارشد کشورهای عربی، یکی از اهداف این همنشینی کمک‌های فراوان جهت تقویت جایگاه نتانیاهو در افکار عمومی اسرائیل در آستانه انتخابات پارلمانی این کشور بود. این در حالی بود که وزیران خارجه مصر، اردن، عربستان سعودی، بحرین، امارات متحده عربی، مراکش و چند کشور دیگر از جمله میهمانان مهم کنفرانس لهستان بودند.

زمان برگزاری این کنفرانس که همزمان با سالروز پیروزی انقلاب اسلامی در ایران بود، واکنش‌های شدید سیاسی و رسانه‌ای را در داخل کشور به دنبال داشت و در اغلب رسانه‌های جهان بویژه رسانه‌های عرب از کنفرانس ورشو به عنوان یک کنفرانس ضد ایرانی نام برده شد. با وجود گذشت بیش از ۲ هفته از برگزاری نشست لهستان و اتفاق بسیار مهم در پارلمان فرانسه که مدعیان آزادی و حقوق بشر مبزیان بزرگ‌ترین سازمان تروریستی ضد ایرانی بودند، واکنش‌ها به آن در ایران همچنان ادامه دارد و رسانه‌های داخلی هر روز بخشی از خبرها و تحلیل‌های خود را به آن اختصاص می‌دهند. نشست ورشو و ابعاد برگزاری آن در رسانه‌های داخل ایران در حالی تحلیل‌های مختلفی را به دنبال داشته است که ۲ مسأله مهم درباره چرایی انتخاب لهستان و اهداف واشنگتن در پی برگزاری چنین نشستی آن هم در شرایط فعلی توجه بسیاری از کارشناسان را به خود جلب کرده است.

■ **لهستان در مدار غرب**

لهستان این کشور عضو اتحادیه اروپایی، با اینکه در حد فاصل اروپای غربی و شرقی قرار دارد اما در حوزه اروپای مرکزی تعریف می‌شود. با اینکه سال‌ها تفکر کمونیستی بر لهستان حاکم بوده است اما لهستانی‌ها به دلیل رفتار روس‌ها در جنگ جهانی دوم بویژه سرکوب شدن‌شان توسط آلمان‌ها در «شورش ورشو» که با بی‌تفاوتی قوای نظامی روس‌ها این اتفاق رخ داد، خاطره خوشی از مسکو ندارند. سال ۱۹۴۴ دولت در تبعید لهستان که در لندن بود جایگزین حکومت کمونیستی شد که توسط شوروی در لهستان روی کار آمده بود. آنها پس از آزادسازی شهر لوبلین واقع در شرق لهستان از دست کمونیست‌های وابسته به شوروی، به این شهر رفته و در آنجا «دولت موقت لهستان» را تشکیل دادند. تعدادی از اعضای سابق دولت لهستان در تبعید (لندن) نیز به دولت لوبلین پیوسته و دولت وحدت ملی لهستان را پایه‌گذاری کردند که بلافاصله بریتانیا و آمریکا این دولت را به رسمیت‌شناختند.

«والدیسلاو گومولکا» در سال ۱۹۵۶ به عنوان رهبر حزب کمونیست لهستان انتخاب شد. او خط فکری استالینیسم را تقبیح و بسیاری از طرفداران آن را از کشور اخراج کرد. پس از فروپاشی شوروی سوسیالیست، دوران حکومت کمونیست‌ها بر لهستان نیز به پایان رسید. در جنگ آمریکا با عراق، لهستان متحد واشنگتن بود. امروز مهم‌ترین دغدغه سیاست خارجی لهستان برپایی سامانه دفاع ضد موشکی آمریکا در خاک این کشور است که با مخالفت شدید روسیه همراه شده است. در حال حاضر ۹۰۰ نظامی آمریکا در لهستان مستقر هستند که این بخشی از تلاش لهستانی‌ها برای رفع نگرانی‌ها و اضطراب‌های کشورهای شرقی ناتو است که از روسیه هراس دارند. حزب دست راستی حقوق و عدالت که توسط برادران کاچینسکی تأسیس شده، در سال ۲۰۱۵ قدرت را از دیگر در دست گرفت و سیاست‌های این حزب دست راستی اجرا می‌شود. به‌رغم دیدگاه‌های افراطی دولت لهستان و حتی یهودی‌ستیزی آشکار آن اما دولت نتانیاهو تلاش کرده روابط خوبی را با ورشو پایه‌ریزی کند اما این موضوع باعث نارضایتی شدید یهودیان شده است که معتقدند لهستان در کشتار یهودی‌ها در جنگ دوم جهانی مشارکت داشته است. اساسا جریان راست در لهستان بشدت از روسیه و شخص پوتین متنفر است و همین موضوع بخوبی می‌تواند شکل جهت‌گیری‌های لهستان در سیاست خارجی خود را نشان دهد. به دلیل پیشینه تاریخی، در میان دولتمردان و مردم لهستان حس ترس و عدم اطمینان نسبت به روسیه رایج است. این ترس پس از آنکه روسیه شبه‌جزیره کریمه را در سال ۲۰۱۴ به خاک خود منضم کرد و از جدایی طلب‌ها در شرق این کشور حمایت کرد، دوچندان شد. بر خلاف روابط با روسیه، لهستان روابط گرمی با امریکا بویژه شخص ترامپ دارد. در جریان سفر تیرماه سال گذشته ترامپ برای شرکت در اجلاس سران گروه ۲۰ در هامبورگ آلمان، وی پیش از رفتن به آلمان، به ورشو رفت و مایه خوشحالی عجیب رابرلوسلاو کاچینسکی، نخست‌وزیر سابق و رئیس حزب حاکم شد. او گفته بود سایر کشورهای اروپایی به لهستان باید این سفر حساست می‌کنند! در حقیقت به گفته کوین پنیاد کارشناس بی‌بی‌سی تقریبا همه روسای جمهوری آمریکا می‌توانند انتظار استقبال گرمی را در لهستان داشته باشند. در جریان سفر ترامپ به لهستان کار به جایی رسید که حزب حاکم به نوشته یک روزنامه این کشور قرار شد به ازای هر نماینده‌اش در مجلس ۵۰ نفر را با اتوبوس برای مراسم استقبال جمع کند که حضور هزاران نفر برای استقبال گرم از ترامپ در میدان کراسینسکی را تضمین می‌کند. پروفسور الکس زربیاک، متخصص مسائل لهستان در دانشگاه سانسکس معتقد است جز مواردی که آنها کار اشتباهی کنند، روسای جمهوری آمریکا در لهستان طرفداران زیادی دارند و از آنها به گرمی استقبال می‌شود.

حضور گروگ در ورسو و دیدار با مقامات لهستانی ■

ایمان عالی‌نسب: چندی پیش و پس از آنکه تئاتر ورشو با بی‌آبرویی خاتمه پیدا کرد، یکباره سر و کله سرکرده منافقین در مجلس ملی فرانسه پیدا شد و باز هم سخنان تکراری خود را سر زبان آورد. او آمریم رجوی را «پوتفلرانس اهدمن گذشته» یا جوسازی و بزرگ‌نمایی سیاسی نامیده در فاز اول فشارهای تند بر کنفرانس ورشو را پوشش دهند و در فاز دوم به دنبال آن بودند تا مجدداً به راه انداختن «سیرک پر زرق و برق» به جمهوری اسلامی و شهروندان ایران بگویند ما همچنان به عنوان تنها اپوزیسیون موجود برای حق تقابل با تهران از قابلیم. ممکن است عده‌ای بر اساس تجربه و متون منتشر شده بگویند منافقین همچنان طرفدارانی در خارج از ایران دارند و حتی به این جمعیندی برسند که بسیاری از مقامات اروپا و آمریکا تنها با آنها همسو هستند، بلکه در تمام لابه‌ها به کمک آنها برای تقابل با جمهوری اسلامی این می‌شتابند! این تحلیل تا حد بسیار زیادی غلط است و اساساً زمین سازمان نفاق و مضحت فعلی تنها بر پایه ویژگی‌های رسانه‌ای آنان شدن از در و دیوار نهادهای بین‌المللی برای به حساب آوردن آنها به عنوان یک جریان مخالف جمهوری اسلامی است. از این منظر یکی از همین نهادها، مجلس ملی فرانسه خواهد بود که اخیراً شاهد اجرای چنین طرح جدید چند نفر از عناصر نفاق در آنجا بودیم. از این رو برای روشن شدن ابعاد پدیدا و پنهان سخنرانی رژیم صهیونیستی و همزمان سعودی به این جمعیندی رسیدهاند که نفاق بیش از آنچه در چنته دارد بزرگنمایی می‌کند و حتی از جایگاه منافقین فراتر از داخل ایران با خبرند. از این منظر آنها شک داشتند اما باید منافقین و سایر جریان‌ها را بر مبنای خبر برای تغییر نظام یا برادری انجام ندادهاند. به عبارت گویاتر باید بگویم ساختار قدرت در آمریکا و حتی متحدان منطقه‌ای آنها مانند رژیم صهیونیستی و عربستان سعودی به این جمعیندی رسیده‌ا